

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrť leta 2 krun; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Naši kresovi.

Dolga vrsta stoletij je prešla mimo slovenskih zemlja, odkar so se nastanili v njih naši pradedi, ko so zapustivši svoja zakarpatska selišča v dobi preseljevanja narodov z drugimi slovanskimi rodovi vred zasedli zapuščeno starorimskega cesarstva. Tam, kjer so še pred nedavnim časom vihrale različne tolpe germanskih in hunskih plemen, ki je vsaka zase hotela ugrabiti najboljši del rimske mogočnosti, se je naselil mirni Sloven. Od baltiškega morja do sinje Adrije, od retiških planin pa do Carigrada je vzel v posest zapuščene zemlje slovanski rod.

Izginili so ostanki starorimske prosvete; krščanstvo, ki se je ondi pod pokroviteljstvom rimskih cesarjev razvilo, je zopet izginilo in po zemljah, v katerih so se naselili naši pradedi, je odmevala slava Svetovitu, Perunu in Triglavu. Naši pradedi so oboževali naravo, probujajočo se spomladi in umirajočo po zimi. Blagodejni vpliv solnca na vse življenske pojave v naravi jim ni mogel ostati skrit. Videli so, kako se spomladi pod vedno toplejšimi solničnimi žarki probuja narava iz zimskega spanja, kako vse klije novega življenja pod njihovim vplivom, videli so kako dozoreva plod, in gledali, kako valed pojemačo toplote pada narava v zimsko mrtvilo. Solnce jim je bilo vir vseh dobrot, solnce jim je bilo vir vsega življenja — najmogočnejši bog. Takrat, ko je stalo najvišje, ko je bilo v polni svoji moči, so naši pradedi po hribih in gričih zažigali svojemu dobrotniku v čast kresove in mu darovali svoje daritve.

Minila so stoletja. Slovenci so pač pozabili svoje stare bogove, pozabili pa niso svojih starih navad, zato še dandanes gori po naših hribih nebroj kresov na predvečer 24. junija, onega dneva, ko solnce stoji najvišje. Seveda imajo ti kresovi dandanes ves drugačni pomen, kakor so jih imeli svoj čas. S krščansko vero so sprejeli stari Slovani le malo tujih navad, ampak pri-

držali so si svoje stare, katerim so znali učitelji nove vere odvzeti poganski značaj in jih preurediti v svoje namene. Zato časti dandanes slovenski narod s kresovi, s katerimi je častil v davni davni svojega Svetovita, Svaroga ali Svarožiča, sv. Janeza Krstnika.

Enak značaj so imeli kresovi, ki jih zažigajo Slovenci na pustni večer. Stari Slovan je slavil s svojim kresom zmago solnčne toplote nad zimskim mrazom, zmago vseživljajočega solnca nad vso naravo uspavajočo zimo. Sedaj je zažiganje Kurenta le nedolžna zabava vaškemu naraščaju brez vsakega verskega značaja. Navada je ostala, njen pomen pa se je izgubil iz spomina našega naroda.

Stoletja so minevala, odkar so se Slovenci naselili v sedanjih svojih bivališčih. Krščanska vera jih je osvobodila duševnega robstva poganstva, obenem pa jih je pokopala v robstvo germanskih sosedov, ki so pod krinko oznanovanja krščanske vere prihajali med nas in nas končno z ognjem in mečem ali pa z lokavostjo spravili pod svojo oblast. Od tedaj ni bil Slovenec sam svoj gospod, ampak gospodaril mu je tujec, ki ga je izsesaval do mozga. Vsem mogočim gospodarjem je plačeval Slovenec svoje davščine, za vse mogoče gospode je prelivaval kri in zato prejemal — palico, kruha ne. Med narodom se je naselilo nebroj nemških privandrancev, ki so s privilegiji nemških cesarjev in avstrijskih vojvod tlačili in gnjavili narod, da je v resnici čudno, da je ostal še pri življenju. Takrat je pač vsak Slovenec s solzami v očeh žgal svoje svetoivanske kresove.

Ali prišli so še hujši časi.

Iz Azije so prihrumele divje tolpe Turkov, ki so se kakor povodenj razlile po vseh evropskih zemljah. Cela tri stoletja je stal naš ubogi narod s svojimi brati Hrvati na braniku proti turškim navalom. Tri stoletja je prelivaval svojo kri, da obrani svojim domačim tlačiteljem življenje in premoženje. Takrat je zopet zažigal svoje

kresove na visokih bribih, ali ti kresovi niso bili znamenja radosti, ampak naznanjali so žalostno vest, da Turek prihaja. Kres za kresom je zagorel vrh planin in morenje se je začelo. — Z ene strani nemški graščaki s svojimi poživljenimi hlapci, z druge pa krvoločni Turk, in težko se reče, kdo je bil hujši, ali naš narod je še ostal in še pali svoje kresove vrh svojih planin.

Sv. brata Ciril in Metod! S kolikim svetim navdušenjem izgovarja vsak Slovenec ti besedi. In kako ne bi, ko mu predstavljate ona dva sveta, blaga moža, ki sta morda edina prišla med naše pradede s pravo ljubeznijo do naroda in svete resnice, ne pa z bičem in mečem, ona dva sveta moža, ki sta podala našemu narodu prvi pogoj bodoče prosvete, v domači besedi pisane knjige, in sta takorekoč obudila šele narod v narodno življenje. Stoletja in stoletja, ko so naši pradedi že izgubili svojo državno samostojnost, ko so jim tujci vzeli vse, kar se je le dalo odvzeti, je bila edina opora našim prednikom zapuščina sv. bratov, v domačih glasih pisana knjiga, ki jim je budila še narodno zavest.

Naših ljudi je malo v pratiki, pravi naš kmet in prav ima. V pratiki ni naših mučnikov, ali naš celi narod, ves narod Slovencev je mučenik, mučenika, prava narodna mučenika sta bila tudi sv. brata Ciril in Metod. Preganjali so ju, zapirali v ječe in mučili, ali zastoj je bil ves njihov peklenski napor, seme, ki sta ga zasačila je obrodilo dober sad, katerega smo deležni v največji meri mi pozni potomci tedanjih rodov.

Sicer se še tudi sedaj ni osvobodil naš narod vseh svojih tlačiteljev, sicer se mu gode še vedno krivice od potomcev onih nekdanjih grozovitežev, ali gotovo ni daleč več dan, ko se bo otresel tudi zadnje pijavke, ki se mu je vesala v život. Daleč ni več ta dan, in to polni našo dušo z radostjo in veseljem, to nas navdaja s pogumom, da z vsemi svojimi močmi delu-

LISTEK.

Spomini iz potovanja po slavonskih gozdih.

Spisal češki Fr. Fišer, poslovenil Vrhovski. (Konec.)

„Solnce se je že jelo skrivati za gore, kajti bilo je že šest, ko dospem na majhen holmec, od koder se ogledujem okoli sebe. Ves začuden vidim okoli in okoli le samo velikanski gozd. To me je vznemirilo, da začnem skrbno premišljevali svoj položaj. Domislil sem si zlesti na velikanski hrast, ki je bil še pri tleh z vejami obrastel, morda z njegovega vrha vidim ono vas ali vsaj kakšno bivališče. Sezujem čevlje in odložim svojo prtljago in kmalu sem bil v gostem hrastovem vrhu. Odondí zapazim na eni strani veliko planino, na njej pasóčo se govejo živino in zraven tudi nekaj lesenih koč. Da se ne zmotim, na kateri strani je to, vržem z drevesa doli klobuk na ono stran, kamor se mi je obrniti, ako hočem namreč pod streho prenočevati.

Solnce se je že skrilo in jelo se je mračiti, ko sem čez četrť ure nagle hoje dospel na kraj gozda do planote. Tu vidim pred seboj par planšarskih koč, pred eno stojita dva človeka v belih plaščih in z velikimi črnimi klobuki pokrita, zraven pa sta dva velika psa. Vsi pogledajo proti gozdu, kjer sem se tako nenadoma prikazal, pa naglo stopita pastirja v kočó. Bližam se počasi in previdno, vedno oziraje se na psa, boječ se, da bi se mrcini ne vrgli name. Ko se nekoliko približam, da se je že mogel slišati moj glas, snamek klobuk ter glasno pozdravim: „Faljen Isus!“ (Hvaljen Jezus!).

Starši pastir pri vratih kočó stoječ privzdigne klobuk, kakor v odzdrav, pa ošteje psa, ki sta me po svoje pozdravljala.

Še nekaj korakov stopim bliže, potem pa vprašam: „Prijetelji! Dobro sam čovjek, putujem u Pakrac. Jeli još daleko?“

„Pakrac varoš?“ odvrne stareji, „četiri sati“, (štiri ure hoda).

Starec je očividno spoznal, da nisem kak ropar, pogledavši na mojo puško, jaz sem pa tudi kmalu videl, da mi od preprostih pastirjev ne preti nikaka nevarnost. Šel sem k njima in

začel, kolikor mi je bilo mogoče, v hrvaščini praviti, da potujem iz Daruvara in sem v hosti zgrešil pravo pot proti Pakracu. Poprosil sem, bi li mogel tukaj prenočevati?

To me je razumel ter pokazal z roko k bližnji staji za živino z besedami: „Idi tamo do kuće“.

„Fala!“ (hvala) rekel sem odhajaje, kamor mi je pastir odkazal.

Tu je stala velika ograja iz naloženih debel, visoka le toliko, da je mogla živina stati v njej, pokrita je bila s počez naloženimi vejami, navrh pa je bil slab krov, pokrit več noma s skorjami, da brani dežju in snegu v stajo. Na vejah nad živino bilo je nametano nekaj mrve še od prejšnjega leta.

Ograja ali staja je bila pregrajena po aradi. V enem delu je bila živina, dočim je v drugem bilo stanovanje za pastirja. Bajta ni imela oken, temuč svetloba je prihajala nekoliko skozi raspoke med bruni v steni, sicer pa le pri vratih. V kotu bajte je gorel ogenj, nad njim pa je visel kotel, v katerem se je kuhala večerja.

Tu se je pokazala ženska, oblečena samo v belo srajco iz domačega platna, pa čez sredo

jemo na to, da ta dan čim prej napočijo. In v znamenje vstajenja iz tujčevega robstva v znamenje trdnega upa bodoče popolne zmage prižiga slovenski narod širom svoje domovine krese na predvečer praznika sv. bratov Cirila in Metoda, na predvečer praznika onih svetih mož, ki sta prva utrgala v srcih naših pračedov luč narodne prosvete, prvega pogoja obstanka narodov.

Kakor so naši pradedi v davni prošlosti proslavljali spomladi zemljo iz zimskega spanja probujajoče solnce, tako proslavimo tudi mi, njihovi potomci, probujenje in vstajenje svojega naroda iz stoletnega robstva, v katero ga je vklenila zloba in pohlepnost zviti sovražniki. Visoko plamteči kresovi naj vzbujajo v nas veselo spoznanje, da naš narod ni več suženj privandranih in od vseh mogočih činiteljev varovanih in ščitenih naših nasprotnikov, pričajo naj našim sosedom, da je ves njihov trud zastoj, da Slovenec ne ukloae več tilnika pod njihov jarem! In naj napenjajo vse svoje moči, naj iščejo pomoči kjerkoli, naj jih ščiti in varuje še tako mogočna roka, naši kresovi naj jim povedo, da bo kmalu zagorel drug kres, ki bo požgal in očistil zadnji tujčevski madež izmed našega naroda, kres, ki bo javljal svetu, da je solnce svobode slovenskega naroda zmagonosno zasijalo nad premaganimi sovražniki!

Celjske in štajarske novice.

(Vabilo na naročbo.) S prihodnjim mesecem nastopi „Domovina“ drugo polletje svojega trinajstega letnika. Kakor smo že od večine svojih naročnikov čuli, jim naš list v zadnjem času kar najbolj ugaja. Priznati moramo, da nas to priznanje jako veseli in da nam je naš trud s prepričanjem, da vestno izpolnujemo svoje dolžnosti napram svojim naročnikom, gotovo v veliki meri poplačan. Ravno tako nas navdaja z velikim zadovoljenjem dejstvo, da se je v zadnjem času oglasilo dokaj novih naročnikov, ki so vsi naznanili svojo naročbo s priznanjem našemu plodonosnemu delovanju v blagor slovenskega naroda vobče, posebej pa na Spodnjem Štajarskem. Še enkrat torej povdarjamo, da nas radosti, ko vidimo, da nam narod priznava naše zasluge, in zato se bomo tudi v prihodnje potrudili, da bomo vedno in povsod z vsemi svojimi močmi delali v znamenju sloge v prosep svojega milega naroda. Zato tudi pozivljamo svojo cenjene somišljenike, da nam po svojih močeh olajšajo naše delo s točnim in zanesljivim poročevanjem. V kratkih, jedrnatih besedah naj nam javljajo vse, kar bi moglo zanimati slovensko občinstvo. Hvala jim bomo mi in z nami vred vsi bralci našega lista. Ne zamerite nam pa, ako se nekliko zakasnim s priobčevanjem tega ali onega dopisa, ali pa če sploh ne priobčimo — brez vzroka se to gotovo ne zgodi. V naprej pa z vso odločnostjo odklanjamo sprejem dopisov, ki izvirajo iz osebne mržnje ali sličnega vzroka. Kar nima pomena za ves slovenski narod, ali vsaj za

dotični okraj ali kraj, ne priobčimo, ker nismo hlapci oziroma policaji ali špijoni posameznih oseb. — Opozarjamo pa tudi naše cenjene naročnike, da naj ne pozabijo, da list stane denar. Papir stane, tisk stane, odpošiljatelj stane, zato Vam lista ne moremo pošiljati zastoj. Vaša dolžnost je, da tudi tako redno plačujete naročnino, kakor hočete, da Vam mi list redno pošiljamo. Roka roko umiva! Ne pozabite torej, da znaša naročnina za celo leto 8 K., za pol leta 4 K., in za četrt leta 2 K. To so vendar tako malenkostni zneski, da Vam jih gotovo ne bo težko utrpjeti, nam pa Vaši zastojniki delajo le veliko dela in tudi škodo. Kdor še ni plačal, naj nikar več ne odlašaj, ako hoče, da bo tudi odsej dobival redno naš list. Toliko v pojasnilo!

Uredništvo in upravnništvo. (Izlet „Celjskega Sokola“ v Bukovžlak) se je, kakor smo že poročali, obnesel prav dobro. Udeležba iz mesta in okolice je bila velika in gotovo bi bila še mnogo večja, ako bi bilo vreme ugodno. Konec je prikorakal Sokol do Koželjeve gostilne, kar se je vili ploha, ki je potrajala skoraj do šeste ure. Sokole so sprejela ob vhodu na dvorišče domača dekleta s pristrčnim pozdravom, okitile zastavo z vencem in podarile starosti dr. Dačkotu lep šopek. Prihod Sokola se je pozdravljalo s pokanjem topičev. Ker je bila valed dežja zabava na prostem nemogoča, so se udeleženci po mogočnosti nastanili po notranjih prostorih. Ko se je zvedrilo, se je postavilo telovadno orodje, drog, bradlja in konj, in telovadci se med sviranjem narodne godbe nastopili v treh vrstah. Najbolj nas je zanimal nastop vajencev. Priznati moramo, da nas je samozavestni nastop in precizno izvajanje nekaterih precej težkih vaj v resnici presenetil. Posebno nam je ugajal predtelovadec Zabukovšek ml., ki bo v par letih gotovo eden najboljših telovadcev ne samo „Celjskega Sokola“. Prva in druga vrsta rednih telovadcev sta zadovoljili vsaka po svoji moči in izvežbanosti, ali skoraj moramo reči, da je bil nastop vajencev sigurnejši, kakor nastop starejših telovadcev. Naš poklic ni, da bi strokovno ocenjevali vsako vajo posebej, zato se samo rečemo, da je „Celjski Sokol“ z letem svojim nastopom pokazal, da goji ono pravo sistematično telovadbo, katera edina je cilj vsega Sokolstva, v prvi vrsti češkega. Ako še ni vsaka vaja oglašena do dovršenosti, ako tuptam kak odskok, kaka kretanja ni še takšna, kakor bi morala biti — nič ne da, z vztrajno doslednostjo se odpravijo vsi nedostatki. Načelniku br. Smertniku vse priznanje za njegov trud, ki ni ostal brezuspešen, kakor smo videli prošlo nedeljo. Občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo vajam in odlikovalo telovadce z glasno pohvalo in ploskanjem. Ko so se je zvečerilo, je odkorakal Sokol z godbo na čelu ki je ves čas marljivo svirala, proti Celju. Obenem s Sokolom so se odpravili tudi celjski izletniki. Upamo, da bomo kmalu zopet imeli priliko, poleteti s Sokolom v našo okolico. — Kakor smo že zadnjič omenili,

nam naši nemčurski nasprotniki niso delali zgage. Dogodil se je samo na povratku slučaj, ki ga bo pa sodišče primerno kaznovalo. Dva fanta, gotovo nabujkana, sta napadla v Celje se vračajoče slovenske dame, toda brez hujših posledic. Sodišče ima napadalce že v rokah. V bodoče najbrž ne bomo imeli prilike več kaj takega poročati. Ljudje so se spametovali in ne marajo hoditi več za nemčurje v ogenj po kostanj.

(Kres na Starem gradu) na predvečer praznika sv. bratov Cirila in Metoda, v soboto, dne 4. julija t. l. obeta nekaj prav posebnega, pač vse kaj drugega kakor pa nemčurska „Sonnwendfeier“ svojim prirejevalcem. „Celjsko pevsko društvo“, ki ima celo prireditve v svojih rokah, se bo gotovo potrudilo, da bo letošnji kres prekosil vse dosedanje. Velikanski kres, umetni ogenj, narodna godba, petje in bogaigavedi kaj še vse — kdo se ne bi udeležil. „Celjsko pevsko društvo“, ki je dosedaj prirejalo to veselico v svoji lastni režiji, je na željo obeh podružnic „družbe sv. Cirila in Metoda“, priznavajoč veliko važnost naše šoleke družbe za narodni napredek, odstopilo denarne zadeve v korist dobri stvari, za katero se bojuje družba sv. Cirila in Metoda, podružnicama iste, kateri bode po završetku na Starem gradu v „Skalni kleti“ s sodelovanjem ostalih celjskih narodnih društev nadaljevali veselico. Nadejati se je torej udeležbe, kakor je dosedaj še ni bilo ob enaki priliki. Pripomnimo naj še, da je „Skalna klet“, last žalske delniške pivovarne, popolnoma novo urejena, in da prevzame gostilno s 1. julijem gđ. Lojzika Leon, ki bo gotovo kakor prej v „Narodnem domu“ tudi sedaj v „Skalni kleti“ z veseljem najtočnejše postregla svojim gostom.

(Klavrna „Sonnwendfeier“ celjskih nemčurjev) v čast in slavo njihovega „starega nemškega boga“, ki se je vršila prošli terek, nas navdaja s prepričanjem, da je „stari bog“ celjskih nemčurjev pobral svoja šila in kopita in jo pomaknil kam drugam, kjer ga imajo morda v večji časti, kakor v Celju. Onih par žab in raket, ki so jih spustili v zrak in vsega skupaj par balončkov in ognjičev, kakor jih po navadi zakurijo naši pastirji, da si spočejo krompir, to je bilo vse. Pripravili so menda tudi dva splava, katera so baje mislili spustiti po Savinji, ali ne vemo, zakaj se jim je vse skupaj izjalovilo. Menda bo že res, da je morala poseči kaka višja oblast vmes, ki ni bila pri volji, da bi celjski Nemci v svoji budalosti zasmodili kak most ali kaj sličnega ob Savinji. Pa bodi že kakor hoče, cela „slavnost“ je imela tako klavrn značaj, da klavrnjega ni mogoče. Prepričani smo, da tudi „godba celjskega muzikalnega društva“ ni povzdignila tužnih sro v „Waldhausu“ zbranih „heulbruderjev“, še manj pa govor nekdanjega o. kr. poštnega uradnika in razbijalca oken v „Narodnem domu“, sedanjega vahtarčnega urednika. Velic plakatov in zasebni agitaciji je „Sonnwendfeier“ z žabami in raketaми, balončki in ognjiči klavarno pogorela, da niti pe-

prepasana. Začujeno me je pogledala, za njo pa sta se skrivala dva polnaga otroka.

Pozdravim kakor prej s „Faljen Isus!“, nato pa dostavim: „Molim vode!“

„Nema!“ odvrne žena.

„Molim mleka!“ prosim dalje, ker sem že skoraj umiral žeje.

Žena je odšla; med tem pa se vsedem na tla pri ognjišču ter odložim svoje reči.

Kmalu se je žena vrnila z vrčem od dima začnelim v rokah, katerega je postavila pred me na tla. Nisem niti pogledal, kaj je v njem, temuč kar nagnil sem ga in hitro izpraznil do polovice. Bilo je kislo mleko, s katerim sem grozno žejo precej pogasil. Sedaj poličem iz torbe še zalogo mesa in kruha in večerja je bila gotova. Nekaj ostankov mesa in kruha sem dal ženi, katera je bila tega kaj vesela.

Sedaj sem čutil šele, kako sem utrujen. Ko pride pastir v bajto, kažem mu — ker se z jenikom niava mogla razumeti, — da bi rad šel spat. Pokaže mi na ono mrvo na staji, potem pa govori z ženo nekaj, ali naglo in z glavjo kimaje, česar pa jaz prav nič nisem razumel.

Pobravši svoje reči zlezem po majhni lestvi na pokazano mrvo, kjer slečem vrhno suknjo, se z njo odenem in kmalu zaspi.

Mukanje živine me je prebudilo, ko je bil že dan. Hitro zlezem s svojega ležišča pa vprašam — s kazanjem na pol — pastirja, kod naj grem, da pridem v Pakrac? Ta mi je še bolj razjasnil pot, za kar sem se mu zahvalil. Nato sem šel v „kubinjo“, kjer sem ženi hotel dati štiri groše nagrade, ali ni jih hotela vzeti. Dal sem jih torej devetletni deklici, ki jih je kaj boječe prijala. Nato sem se, poslovil in odšel okrepljen, čvrst po novo naznačeni poti proti svojemu cilju.

Krasno pot sem imel poleg veličastnega gozda, ležečega na ravnini, ob kojem na levo je bila lepa planota, v daljini bolj pa se je spet razprostiral mogočen gozd. Tu sem poslušal žvrgoljenje raznih ptičev, gruljenje golobov in grlic. Kar opazim kakih sto korakov daleč pred seboj žival, bežečo čez pot in mali log, nato opazim na oni strani loga še dve, tri. Obstojim in gledam, kaj je to, šele potem spoznam, da so lisice. Šle so druga za drugo kakor ovce, nobena se ni ozirala, le zadnja se je ogledala po meni, pa šla spet svojo pot. To so bile prve

dveteronožne živali, ki sem jih opazil v slavon-skih gozdih.

Čez kako uro časa sem srečal žensko. Ugleđavši me, se me je prestrašila, kakor kake zverine. S kazanjem jo vprašujem, kako daleč je še do Pakraca? „Štiri ure“, dala je odgovor. Torej še vedno štiri ure, davi sem še dobro uro korakal.

V kratkem sem dospel v malo vasico, kjer pa ni bilo gostilne, da bi se človek odtelečal. Tu spet vprašam, kako daleč je še do Pakraca? Neki mož mi odgovori: „Dobre tri ure hoče.“

Od sedaj so se gozdi nekako razgrinjali, in razgled se je razširjal. Polja in travnikov je bilo videti čedalje več in čez uro časa sem se opazil pred seboj v daljavi sidovje, enak mesta. Dospel sem tja dosti gladek, da sem se kaj rad v prvi gostilni nekoliko okrepljal. Nato šele sem povpraševal po stanovanju odtotnega logarja, katere je bilo na nasprotnem koncu mesta. Tu sem bil spet vjudo sprejet in sem par prijetnih ur doživel. Drugo jutro zgodaj pa sem jo spet pogumno mahnil po prekrasno in skrbno negovanem drevoredu, sestavljenem iz samih častljavih dreves, ter sem došel ravno na veliko sredi na cilj svojega potovanja v krasno Poljgo.

pela ni ostalo po nji, temveč kvečjemu precejšnje razočaranje v srcih naših dobrih nemčurskih prijateljkov. Bog jim blagoslovi!

(Veliki koncert) celjskega pevskega društva vršil se bo v „Narodnem domu“ dne 12. julija. Podrobni spored priobčimo v prihodnjem listu. Danes povemo samo toliko, da celjski Slovenci še niso imeli tako umetniško dovršenega koncerta, kakoršen bo ta. Po svoji vztrajnosti in po umetniškem navdušenju, s katerim se, je lotil dela, dosegel je pevovodja-umetnik gospod Anton Lajovic — širem slovenske domovine znani naš skladatelj, da se je povzpел pevski zbor do popolnosti, katere bi človek mislil, da ni mogoče doseči v malem provincijalnem mestu. Program bo vseskozi nov in zanimiv. Nastopil bo s samospeli tudi g. dr. Guido Sernec — pevec, ki se je izšolal pri slavnih mojstrih du najske in praške šole in v zadnjem času pri g. Hubadu v Ljubljani. Kakor čujemo, nudila se nam bo morda tudi prilika slišati mlado absolventko praškega konservatorija gđ. Gerbičovo iz Ljubljane. Celje bo torej smelo biti ponosno na ta veseli pokret na umetniškem polju. Nadejamo se obilne udeležbe iz cele Slov. Štajarske in prosimo društva, da blagovole upoštevati pri svojih prireditvah dan 12. julija t. l.

(Konec gloriје.) Večina naših cenjenih bralcev se še gotovo spominja s kakšnim hrupom in vriščem so sprejeli svoj čas Celjani vest o poroki nekdanjega vahtarčnega urednika, pozneje in še sedaj poslanca Wolfa, onega slavnega Wolfa, ki se je proslavil z zapeljevanjem tujih nevest in sličnimi slavnimi deli. Vse nemško Celje je veselja vzklikalo, da je njihov mož, soprog Celjanke, hčere začasno proti lastni volji „umirovljenega“ odvetnika dr. Stepischneggova, postal slaven boritelj za Bismarckove edinozveličavne ideje. Imeli so ga za svojega in pošiljali so mu nebroj častitk in priznanj. Ali prišli so drugi časi, in Wolf je globoko padel v milosti svojih udanih celjskih pristašev. Omazane, gnjuane stvari, ki so se obravnavale pred raznimi sodišči, so strgale krinko raz njegovega lica in pokazal se je Wolf — volk — v pravi luči — grd pohotnež in nesramnež. Od tedaj ga Celjani niso hoteli več smatrati za svojega. Prišlo pa je še drugače. Wolfova soproga, rojena Stepischneggova, ki je svoj čas izjavila, da ji je pes ljubši kakor Slovenec, je končno izpoznala, da se je usoda kruto maščevala nad njo in ji namesto psa naklonila še kaj hujšega — pravega volka. Konec veliki ljubezni je storilo v ponedeljek dunajsko sodišče, ki je izreklo ločitev zakona. Obravnava je bila tajna, torej si je lahko misliti, kako lepe stvari so se obravnavale. Nikakor se ne čutimo pokli cane, da bi se potegovali za žensko, ki je izgovorila psovko, kakor smo izrekli zgoraj, temmanj, ker je izreklo sodišče ločitev zakona radi obojestranske krivde. — Sic transit gloria mundi!

(Celjski okrajni zastop.) Nemcem se zelo aline cedijo po celjskem okrajnem zastopu. Zato so zadnje dni raztrobili v svet senzacionalne novice o slabem gospodarstvu v tem zastopu in o neredih, ki so se, kakor ti mojstri v lažeh trdijo, tam zgodili. To pa celjskim nemčurjem ne bo prav nič pomagalo. Celjski okrajni zastop je v spretnih slovenskih rokah. Valed tega je storil za prebivalstvo, odkar Nemci nimate v njem več besede, neizmerno mnogo dobrega in koristnega in bo enako deloval tudi naprej v blagor okraja brez najmanjšega ozira na nemška obrekovanja. O nemških zavijanjih zadostuj pa kratko zagotovilo, katero imamo iz najkompetentnejšega vira, da celjski okrajni zastop ni utrpel niti krajcarja škode in da je vsa uprava v najboljšem redu. Da nemške živce malo pomirimo, bomo ob priliki pripovedovali, iz katerih zakladov se vzdržuje celjska poulična fakinaža.

(Imenovanja.) Meseca maja so imenovani davčnim pristavom sledeči gg. davčni praktikanti: Josip Tajnik, Anton Jurgl in Ivan Stanič.

(Narodnjake, kateri se želijo naseliti na Spod. Štajarskem v večjih mestih), opozarjamo na hišo tik mesta, v kateri je nad 30 let gostilna, vrt, kegljišče, zraven hlevi in gospodarska poslopja, in katera je naprodaj za ceno 34 000 glđ. Pojasnila daje slovensko obrtno društvo v Celju. Druge slov. časopise prosimo za ponatis.

(Žalec.) Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev se je ustanovilo in začelo svoje delovanje. Za sedaj je sedež društva v Žalcu, kjer je bilo na I. občnem zboru dne 1. junija t. l. tudi voljeno načelstvo in sicer: Načelnikom g. Ivan Kač, obč. tajnik v Žalcu; namestnikom g. Fr. Kovač, okr. tajnik v Velenju; blagajnikom g. And. Perc, obč. tajnik v okol Celje; namestnikom g. Anton Goršek, obč. tajnik v Gotovljah; tajnikom g. Oroslav Kušec, obč. tajnik v Žalcu; namestnikom g. Mart. Goršek, obč. tajnik v Šoštanju; odbornikom pa: Franc Kajtnar, obč. tajnik v Trbovljah, Vinko Žurman, obč. tajnik okolice Rogatec-Slatina, Damijan Kurent, okr. tajnik v Sevnici. — Društvo sme raztezati svoje delovanje po vseh avstrijskih deželah, zastopanih v državnem zboru, in vseh teh deželah zamorejo pristopiti udje k temu društvu. Ud tega društva zamore postati vsak uslužbenec avtonomnih uradov, vsi predstojniki, uradniki in drugi uslužbenci. Vstopnina znaša enkrat za vselej 2 K, letnina pa 2 K na leto. Podporni ud lahko postane vsak pošten avstrijski državljani in vsaka druga korporacija, ako plača deset kron na leto v blagajno. Društvo ima namen združiti vse avtonomne uslužbence v Avstriji, najprej seve v slovenskih deželah, zboljšati gmetno stanje in zagotoviti njih bodočnost. Ker pa se zamore ta velika naloga le tedaj izvršiti, ako se društva oklenejo vsi oni gospodje, kateri služijo avtonomnim uradom, se s tem prijazno vabijo k vstopu k temu za naš stan prepotrebemu društvu. Oglasi se pošiljajo društvu avtonomnih uradnikov v Žalcu (Štajarsko) in pridene vstopnina in letnina. — Z ozirom na to, da to društvo ni politično nego strogo stanovsko, in z ozirom na to, da se bo društvo potegovalo le za naše stanovske koristi, nam pač ni treba delati za društvo druge reklame, kakor da rečemo: Komur je mar lastna sreča in sreča njegove rodbine, ta bo brez premisleka pristopil k društvu avtonomnih uradnikov.

Ivan Kač.

(Ljudski shod v Šoštanju) dne 5. julija 1903 v hotelu „Avstrija“. Govorili bodo: gg. Anton Korošec, dr. Vladimir Sernec in Ivan Vošnjak. Slovenci udeležite se tega shoda mno gobrojno. Začetek ob 4. uri popoldne. Po shodu prosta zabava s petjem in tamburanjem.

(Darovi za Slovenjigradec.) Dodatno objavljamo, da sta darovala za pogorelce v Slovenjigradu g. dr. Gvidon Sernec 10 kron in g. Martin Ropas 2 kroni. Srčna hvala!

(V Slovenjem gradu) so aretirali nekega Jožefa Robnika, stanujočega v Cerkvenih ulicah št. 2 na katerega leti sum, da je požar, ki je uničil skoraj celo mesto, nalašč povzročil.

(Maribor.) Javna zahvala. Osnovni odbor za veliko narodno svečanost v prosep prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda dne 7. junija 1903 v „Narodnem domu“ v Mariboru zahvali se z odličnim spoštovanjem najiskrenejše: 1. vsem plemenitim in veledušnim darovalkam in darovalcem, ki so z obilnimi in zelo izdatnimi darovi omogočili svečanost; 2. vsem po- žrtvovalnim in neumorno delavnim gospem in gospodičnam, ki so se pri veselici z razprodajo toliko in tako marljivo trudile ter so kot gmetni dobiček pridobile tako veliko vsoto; 3. vsem gospodom pevovodjem in vsem pevskim zborom, pevkam in pevcem za prireditev sijajnega koncerta; 4. vrli podružnici „Slov. plan. društva“ v Rušah za okrašenje drugega nadstropja v „Narodnem domu“; 5. slavnemu načelstvu mariborske „Posojilnice“ za toli prijazno in brezplačno prepušitev vseh prostorov v „Narodnega doma“ v svrhu velike svečanosti. A z vso prisrčno hvaležnostjo zahvaljujemo se pa tudi slavnemu občinstvu iz Maribora in iz njegove bližnje in daljne okolice za tako ogromno, nepričakovano udeležbo pri svečanosti. Hvala in slava vam vsem! Bila je krasna, divna svečanost; naj ostane vsem v najprijetnejšem spominu! Na veselo avdenje! Osnovni odbor.

(Iz Ljutomera.) Dne 28. in 29. t. m. name- rava tukajšnje nemško pevsko društvo prirediti blagoslovljenje društvene zastave. Izvedeli smo, da se v nemških krogih razširja vest, da name- ravajo Slovenci ob tej priliki udeležiti in za- stavo ometati z gnjilimi juji, vendar pa se neče imenovati vira, od kod ta vest izhaja, iz česar

že sledi, da je ta vest prazna izmišljotina in grdo sumničenje, katero je zrastle brezdvomno v kaki čedni glavici ljutomerskih nemškutarjev. Ljutomerski Slovenci so toli olikani, da v tem oziru ne bodo na noben način sledili celjskim „Nemcem“, katerim tako „slavo“ rade volje pre- puščajo. Pozivamo torej naše slovensko ljudstvo, da to provokatorično slavnost popolnoma igno- rira, pač pa pričakujemo na drugi strani tudi od c. kr. okrajnega glavarstva, da bo isto skrbelo za mir in red in tudi za to, da se lju- tomerskih Slovencev ne bo na noben način izživalo, osobito ne z velikonemškimi pri nas neopravičenimi zastavami, s popevanjem proti- avstrijskih pesmi in s sirovim in izživajočim obnašanjem, kakor so to storili ob priliki Slo- šekove slavnosti in obiska celjskih „Sokolov“ nekateri mlečnozobi hujskači pred Šramlino- vo gostilno. Sedaj se nudi vodji c. kr. okrajnega glavarstva najlepša prilika, da pokaže v tem oziru kot c. kr. avstrijski uradnik svojo popolno nepristranost . . .!

Društveno gibanje.

(Vabilo) k občnemu zboru narodne čital- nice v Žalcu, kateri se vrši dne 29. junija 1903 popoldne ob 4. uri v dvorani gospe Hansen- bichler. Spored: 1. Poročilo o društvenem delo- vanju. 2. Predlaganje računov, volitev pregledo- valcev istih. 3. Vpisovanje udov. 4. Volitev no- vega odbora. 5. Sklep o razpustu društva. 6. Eventualni predlogi in nasveti. Opomba: Ako ne pride k prvemu zborovanju ob določeni uri dovoljno število udov, skliče se torej eno uro pozneje, z ravno tem sporedom v ravno tem lokalu drugi občni zbor, pri katerem je vsako število udov sklepčno. Žalec, dne 21. junija 1903.

Ivan Kač t. č. načelnik.

(Bralno društvo Frankolovo) priredi v nedeljo, dne 28. t. m. gledališko predstavo z de- klamacijo in godbo v šoli. Začetek ob pol 4. uri popoldne.

(Iz Konjic.) V nedeljo, dne 5. julija 1903 priredi „Bralno društvo“ v Konjicah prvo ljud- sko veselico s prijaznim sodelovanjem slavne šmarske narodne godbe in društvenega pevskega zbora na dvorišču „Narodnega doma“ v Konjicah s sledečim sporedom: Petje, godba, govori, de- klamacije, šaljiva počta, srečolov in prosta za- bava. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 v. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. K mnogobrojni udeležbi vlijudno vabi odbor.

(Slovenjebistriško učiteljsko društvo) zbu- ruje v četrtek, dne 2. julija t. l. ob 10. uri pred- poldne v novem šolskem poslopju v Studenicah s sledečim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Predavanje visokorodnega g. šolek. nadzornika dr. J. Bezjaka „o umetnosti lepega deklamovanja s posebnim ozirom na ljudsko šolo“. 3. Izlet na stari grad. K temu zborovanju se po zadnjem sklepu učiteljskega društva vlijudno vabi tudi celjsko, šmarsko in konjiško učiteljsko društvo. Po zbu- rovanju skupni obed pri g. J. Koropcu. Kdor se skupnega obeda in obenem tega izleta udeleži, naj blagovoli javiti do 30. junija tamkajšnjemu g. nadučitelju Vobiču. Opozarja se, da se vrši zborovanje tudi ob neugodnem vremenu. Tudi drugi šolski prijatelji dobrodošli. Za izborna za- bavo skrbi odbor. Na veselo svidenje!

(Trboveljsko pevsko in tamburaško dru- štvo „Zvon“) priredi v nedeljo, dne 28. t. m. ali v slučaju slabega vremena prihodnjo nedeljo izlet v Hrastnik, kjer bo v narodni gostilni gospoda Ferdo Roš a koncertiralo. Odhod iz Trbovelj od gostilne „Dolničar“ na Vodah je točno ob pol 2. uri popoldne. Začetek koncerta pa ob 3. uri. Vstop prost. — Slava občinstvu iz Trbovelj, Hrastnika, Dola in okolice najvjud- neje vabimo se tega izleta oziroma koncerta najmnogobrojnejše udeležiti.

(„Slovensko pevsko društvo v Pinju“) je razpisalo v novem letu t. l. kakor znano, dve častni nagradi za najboljši moški in mešani zbor. Po tem razpisu došlo je več skizb. Po sodbi ocenjevalcev priznala se je častna nagrada pesnici „Lahko noč“, moški zbor, besede J. Zo- panova, uglasti g. B. O. Vegrinc, kapelalik v Sa- rajevu. Pesem je izmed vseh doposlanih kompo-

jemo na to, da ta dan čim prej napočijo in v znamenje vstajenja iz tujčevega robstva v znamenje trdnega upa bodoče popolne zmage prižiga slovenski narod širom svoje domovine krese na predvečer praznika sv. bratov Cirila in Metoda, na predvečer praznika onih svetih mož, ki sta prva užgala v srcih naših pradedov luč narodne prosvete, prvega pogoja obstanka narodov.

Kakor so naši pradedi v davni prošlosti proslavljali spomladi zemljo iz zimskega spanja probujajoče solnce, tako proslavimo tudi mi, njihovi potomci, probujenje in vstajenje svojega naroda iz stoletnega robstva, v katero ga je vklepala zloba in pohlepnost zvitih sovražnikov. Visoko plamteči kresovi naj vzbujajo v nas veselo spoznanje, da naš narod ni več suženj privandranih in od vseh mogočih činiteljev varovanih in ščitenih naših nasprotnikov, pričajo naj našim sosedom, da je ves njihov trud zastoj, da Slovenec ne uklone več tilnika pod njihov jarem! In naj napenjajo vse svoje moči, naj iščejo pomoči kjerkoli, naj jih ščiti in varuje še tako mogočna roka, naši kresovi naj jim povedo, da bo kmalu zagorel drug kres, ki bo požgal in očistil zadnji tujčevski madež izmed našega naroda, kres, ki bo javljal svetu, da je solnce svobode slovenskega naroda zmagonosno zasijalo nad premaganimi sovražniki!

Celjske in štajarske novice.

(Vabilo na naročbo.) S prihodnjim mesecem nastopi „Domovina“ drugo polletje svojega trinajstega letnika. Kakor smo že od večine svojih naročnikov čuli, jim naš list v zadnjem času kar najbolj ugaja. Priznati moramo, da nas to priznanje jako veseli in da nam je naš trud s prepričanjem, da vestno izpolnujemo svoje dolžnosti napram svojim naročnikom, gotovo v veliki meri poplačan. Ravno tako nas navdaja z velikim zadoščenjem dejstvo, da se je v zadnjem času oglasilo dokaj novih naročnikov, ki so vsi naznanili svojo naročbo s priznanjem našemu plodonosnemu delovanju v blagor slovenskega naroda vobče, posebej pa na Spodnjem Štajarskem. Še enkrat torej povdarjamo, da nas radosti, ko vidimo, da nam narod priznava naše zasluge, in zato se bomo tudi v prihodnje potrudili, da bomo vedno in povsod z vsemi svojimi močmi delali v znamenju sloge v prosep svojega milega naroda. Zato tudi pozivljamo svojo cenjene somišljenike, da nam po svojih močeh olajšajo naše delo s točnim in zanesljivim poročevanjem. V kratkih, jednatih besedah naj nam javljajo vse, kar bi moglo zanimati slovensko občinstvo. Hvaležni jim bomo mi in z nami vred vsi bralci našega lista. Ne zamerite nam pa, ako se nekoliko zakašamo s priobčevanjem tega ali onega dopisa, ali pa če sploh ne priobčimo — brez vzroka se to gotovo ne zgodi. V naprej pa z vso odločnostjo odklanjamo sprejem dopisov, ki izvirajo iz osebne mržnje ali sličnega vzroka. Kar nima pomena za ves slovenski narod, ali vsaj za

dotični okraj ali kraj, ne priobčimo, ker nismo blapci oziroma policaji ali špijoni posameznih oseb. — Opozarjamo pa tudi naše cenjene naročnike, da naj ne pozabijo, da list stane denar. Papir stane, tisk stane, odpošiljatev stane, zato Vam lista ne moremo pošiljati zastoj. Vaša dolžnost je, da tudi tako redno plačujete naročnino, kakor hočete, da Vam mi list redno pošiljamo. Roka roko umiva! Ne pozabite torej, da znaša naročnina za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, in za četrt leta 2 K. To so vendar tako malenkostni zneski, da Vam jih gotovo ne bo težko utrpjeti, nam pa Vaši zastojniki delajo le veliko dela in tudi škode. Kdor še ni plačal, naj nikar več ne odlašaj, ako hoče, da bo tudi odslej dobival redno naš list. Toliko v pojasnilo!

Uredništvo in upravnništvo.

(Izlet „Celjskega Sokola“ v Bukovžlak) se je, kakor smo že poročali, obnesel prav dobro. Udeležba iz mesta in okolice je bila velika in gotovo bi bila še mnogo večja, ako bi bilo vreme ugodno. Komaj je prikorakal Sokol do Koželjeve gostilne, kar se je vtila ploha, ki je potrajala skoraj do šeste ure. Sokole so sprejela ob vhodu na dvorišče domača dekleta s prisrčnim pozdravom, okitile zastavo z vencem in podarile starosti dr. Dačkotu lep šopek. Prihod Sokola se je pozdravljal s pokanjem topičev. Ker je bila vsled dežja zabava na prostem nemogoča, so se udeleženci po mogočnosti nastanili po notranjih prostorih. Ko se je zvedrilo, se je postavilo telovadno orodje, drog, bradlja in konj, in telovadci se med sviranjem narodne godbe nastopili v treh vrstah. Najbolj nas je zanimal nastop vajencev. Priznati moramo, da nas je samozavestni nastop in precizno izvajanje nekaterih precej težkih vaj v resnici presenetil. Posebno nam je ugajal predtelovadec Zabukovšek ml., ki bo v par letih gotovo eden najboljših telovadcev ne samo „Celjskega Sokola“. Prva in druga vrsta rednih telovadcev ste zadovoljili vsaka po svoji moči in in izvežbanosti, ali skoraj moramo reči, da je bil nastop vajencev sigurnejši, kakor nastop starejših telovadcev. Naš poklic ni, da bi strokovno ocenjevali vsako vajo posebej, zatoj samo rečemo, da je „Celjski Sokol“ z le-tim svojim nastopom pokazal, da goji ono pravo sistematično telovadbo, katere edina je cilj vsega Sokolstva, v prvi vrsti češkega. Ako še ni vsaka vaja oglašena do dovršenosti, ako tuptam kak odskok, kaka kretnja ni še takšna, kakor bi morala biti — nič ne dá, z vztrajno doslednostjo se odpravijo vsi nedostatk. Načelniku br. Smertniku vse priznanje za njegov trud, ki ni ostal brezuspešen, kakor smo videli prošlo nedeljo. Občinstvo je z velikim zanimanjem sledilo vajam in odlikovalo telovadce z glasno pohvalo in ploskanjem. Ko so se je zvečerilo, je odkorakal Sokol z godbo na čelu ki je ves čas marljivo svirala, proti Celju. Obenem s Sokolom so se odpravili tudi celjski izletniki. Upamo, da bomo kmalu zopet imeli priliko, poleteti s Sokolom v našo okolico. — Kakor smo že zadnjič omenili,

nam naši nemčurški nasprotniki niso delali zgaga. Dogodil se je samo na povratku slučaj, ki ga bo pa sodišče primerno kaznovalo. Dva fanta, gotovo nahujskana, sta napadla v Celje se vračajoče slovenske dame, toda brez hujših posledic. Sodišče ima napadalce že v rokah. V bodoče najbrž ne bomo imeli prilike več kaj takega poročati. Ljudje so se spametovali in ne marajo hoditi več za nemčurje v ogenj po kostanj.

(Kres na Starem gradu) na predvečer praznika sv. bratov Cirila in Metoda, v soboto, dne 4. julija t. l. obeta nekaj prav posebnega, pač vse kaj drugega kakor pa nemčurška „Sonnwendfeier“ svojim prirejevalcem. „Celjsko pevsko društvo“, ki ima celo prireditve v svojih rokah, se bo gotovo potrudilo, da bo letošnji kres prekosil vse dosedanje. Velikanski kres, umetni ogenj, narodna godba, petje in bogsigavedi kaj še vse — kdo se ne bi udeležil. „Celjsko pevsko društvo“, ki je dosedaj prirejalo to veselico v svoji lastni režiji, je na željo obeh podružnic „družbe sv. Cirila in Metoda“, priznavajoč veliko važnost naše šolske družbe za narodni napredek, odstopilo denarne zadeve v korist dobri stvari, za katero se bojuje družba sv. Cirila in Metoda, podružnicama iste, kateri bode po završetku na Starem gradu v „Skalni kleti“ s sodelovanjem ostalih celjskih narodnih društev nadaljevali veselico. Nadejati se je torej udeležba, kakor je dosedaj še ni bilo ob enaki priliki. Pripomnimo naj še, da je „Skalna klet“, last žalske delniške pivovarne, popolnoma novo urejena, in da prevzame gostilno s 1. julijem gđ. Lojzika Leon, ki bo gotovo kakor prej v „Narodnem domu“ tudi sedaj v „Skalni kleti“ z veseljem najtočnejše postregla svojim gostom.

(Klavrna „Sonnwendfeier“ celjskih nemčurjev) v čast in slavo njihovega „starega nemškega boga“, ki se je vršila prošli torek, nas navdaja s prepričanjem, da je „stari bog“ celjskih nemčurjev pobral svoja šila in kopita in jo pomaknil kam drugam, kjer ga imajo morda v večji časti, kakor v Celju. Onih par žab in raket, ki so jih spustili v zrak in vsega skupaj par balončkov in ognjičev, kakor jih po navadi zakurijo naši pastirji, da si spečejo krompir, to je bilo vse. Pripravili so menda tudi dva splava, katere so baje mislili spustiti po Savinji, ali ne vemo, zakaj se jim je vse skupaj izjalovilo. Menda bo že res, da je morala poseči kaka višja oblast vmes, ki ni bila pri volji, da bi celjski Nemci v svoji budalosti zasmodili kak most ali kaj sličnega ob Savinji. Pa bodi že kakor hoče, cela „slavnost“ je imela tako klavrno značaj, da klavrnjehga ni mogoče. Prepričani smo, da tudi „godba celjskega misikalnega društva“ ni povzdignila tužnih src v „Waldhausu“ zbranih „beulbruderjev“, še manj pa govor nekdanjega c. kr. poštnega uradnika in razbijalca oken v „Narodnem domu“, sedanjega vahtarčnega urednika. Vzlic plakatom in zasebni agitaciji je „Sonnwendfeier“ z žbami in raketami, balončki in ognjiči klavrno pogorela, da niti pe-

prepasana. Začujeno me je pogledala, za njo pa sta se skrivala dva polnaga otroka.

Pozdravim kakor prej s „Faljen Isus!“, nato pa dostavim: „Molim vode“!

„Nema!“ odvrne žena.

„Molim mlijeka!“ prosim dalje, ker sem že skoraj umiral žeje.

Žena je odšla; med tem pa se vsedem na tnilo pri ognjišču ter odložim svoje reči.

Kmalu se je žena vrnila z vrčem od dima začrnelim v rokah, katerega je postavila pred me na tla. Nisem niti pogledal, kaj je v njem, temuč kar nagnil sem ga in hitro izpraznil do polovice. Bilo je kislo mleko, s katerim sem grozno žejó precej pogasil. Sedaj poiščem iz torbe še zalogo mesa in kruha in večerja je bila gotova. Nekaj ostankov mesa in kruha sem dal ženi, katere je bila tega kaj vesela.

Sedaj sem čutil šele, kako sem utrujen. Ko pride pastir v bajto, kažem mu — ker se z jezikom njava mogla razumeti, — da bi rad šel spat. Pokaže mi na ono mrvo nad stajo, potem pa govori z ženo nekaj, ali naglo in z glavo kimaje, česar pa jaz prav nič nisem razumel.

Pobravši svoje reči zlezem po majhni lestvi na pokazano mrvo, kjer slečem vrhno suknjo, se z njo odenem in kmalu zaspi.

Mukanje živine me je prebudilo, ko je bil že dan. Hitro zlezem s svojega ležišča pa vprašam — s kazanjem na pol — pastirja, kod naj grem, da pridem v Pakrac? Ta mi je še bolj razjasnil pot, za kar sem se mu zahvalil. Nato sem šel v „kuhinjo“, kjer sem ženi, hotel dati štiri groše nagrade, ali ni jih hotela vzeti. Dal sem jih torej devetletni deklici, ki jih je kaj boječe prijala. Nato sem se poslovil in odšel okrepčan, čvrst po novo naznačeni poti proti svojemu cilju.

Krasno pot sem imel poleg veličastnega gozda, ležečega na ravnini, ob kojem na levo je bila lepa planota, v daljini bolj pa se je spet razprostiral mogočen gozd. Tu sem poslušal žvrgoljenje raznih ptičev, gruljenje golobov in grlico. Kar opazim kakih sto korakov daleč pred seboj žival, bežečo čez pot in mali log, nato opazim na oni strani loga še dve, tri. Obstojim in gledam, kaj je to, šele potem spoznam, da so lisice. Šle so druga za drugo kakor ovce, nobena se ni ozirala, le zadnja se je ogledala po meni, pa šla spet svojo pot. To so bile prve

čveteronožne živali, ki sem jih opazil v slavon-skih gozdih.

Čez kako uro časa sem srečal žensko. Ugledavši me, se me je prestrašila, kakor kake zverine. S kazanjem jo vprašujem, kako daleč je še do Pakraca? „Štiri ure“, dala je odgovor. Torej še vedno štiri ure, dasi sem že dobro uro korakal.

V kratkem sem dospel v malo vasico, kjer pa ni bilo gostilne, da bi se človek odlašal. Tu spet vprašam, kako daleč je še do Pakraca? Neki mož mi odgovori: „Dobre tri ure hoda.“

Od sedaj so se gozdi nekako razgrinjali, in razgled se je razširjal. Polja in travnikov je bilo videti čedalje več in čez uro hoda sem že opazil pred seboj v daljavi zidovje, znak mesta. Dospel sem tja dosti gladek, da sem se kaj rad v prvi gostilni nekoliko okrepčal. Nato šele sem povpraševal po stanovanju ondotnega logarja, katere je bilo na nasprotnem koncu mesta. Tu sem bil spet vlijudno sprejet in sem par prijetnih ur dočivil. Drugo jutro zgodaj pa sem jo spet pogumno mahnil po prekrasno in skrbno negovanem drevoredu, sestavljenem iz samih češpjevih dreves, ter sem došel ravno na veliko sredo na cilj svojega potovanja v krasno Poljgo.

pela ni ostalo po nji, temveč kvečjemu precejšnje razočaranje v srcih naših dobrih nemčurskih prijateljev. Bog jim blagoslovi!

(Veliki koncert) celjskega pevskega društva vršil se bode v „Narodnem domu“ dne 12. julija. Podrobni spored priobčimo v prihodnjem listu. Danes povemo samo toliko, da celjski Slovenci še niso imeli tako umetniško dovršenega koncerta, kakoršen bode ta. Po svoji vztrajnosti in po umetniškem navdušenju, s katerim se je lotil dela, dosegel je pevovodja-umetnik gospod Anton Lajovic — širom slovenske domovine znani naš skladatelj, da se je povselp pevske zbor do popolnosti, katere bi človek mislil, da ni mogoče doseči v malem provincijskem mestu. Program bode veseleži nov in zanimiv. Nastopil bode s samospeli tudi g. dr. Guido Sarnec — pevec, ki se je izsolal pri slavnih mojstrih du najske in praške šole in v zadnjem času pri g. Hubadu v Ljubljani. Kakor čujemo, nudila se nam bode morda tudi prilika slišati mlado absolventko praškega konservatorija gđ. Gerbičevu iz Ljubljane. Celje bode torej smelo biti ponosno na ta veseli pokret na umetniškem polju. Nadejamo se obilne udeležbe iz cele Slov. Štajarske in prosimo društva, da blagovolje upoštevati pri svojih prireditvah dan 12. julija t. l.

(Konec gloriije.) Večina naših cenjenih bralcev se še gotovo spominja s kakšnim hrupom in vriščem so sprejeli svoj čas Celjani vest o poroki nekdanjega vahtarčnega urednika, pozneje in še sedaj poslanca Wolfa, onega slavnega Wolfa, ki se je proslavil z zapeljevanjem tujih nevest in sličnimi slavnimi deli. Vse nemško Celje je veselja vzklikalo, da je njihov mož, soprog Celjanke, hčere začasno proti lastni volji „umirovljenega“ odvetnika dr. Stepischnegga, postal slaven boritelj za Bismarckove edinozveličavne ideje. Imeli so ga za svojega in pošiljali so mu nebroj častitk in priznanj. Ali prišli so drugi časi, in Wolf je globoko padel v milosti svojih udanih celjskih pristašev. Omazane, gnjuane stvari, ki so se obravnavale pred raznimi sodišči, so strgale krinko raz njegovega lica in pokazal se je Wolf — volk — v pravi luči — grd pohotnež in nesramnež. Od tedaj ga Celjani niso hoteli več smatrati za svojega. Prišlo pa je še drugače. Wolfova soproga, rojena Stepischneggova, ki je svoj čas izjavila, da ji je pes ljubši kakor Slovenec, je končno izpoznala, da se je usoda kruto maščevala nad njo in ji namesto psa naklonila še kaj hujšega — pravega volka. Konec veliki ljubezni je storilo v ponedeljek dunajsko sodišče, ki je izreкло ločitev zakona. Obravnava je bila tajna, torej si je lahko misliti, kako lepe stvari so se obravnavale. Nikakor se ne čutimo pokli cane, da bi se potegovali za žensko, ki je izgovorila psovko, kakor smo izrekli zgoraj, temmanj, ker je izreкло sodišče ločitev zakona radi obojestranske krivde. — Sic transit gloria mundi!

(Celjski okrajni zastop.) Nemcem se zelo slane cedijo po celjskem okrajnem zastopu. Zato so zadnje dni raztrobili v svet senzacionalne novice o slabem gospodarstvu v tem zastopu in o neredih, ki so se, kakor ti mojstri v lažeh trdijo, tam zgodili. To pa celjskim nemčurjem ne bode prav nič pomagalo. Celjski okrajni zastop je v spretnih slovenskih rokah. Vsed tega je storil za prebivalstvo, odkar Nemci nimajo v njem več besede, neizmerno mnogo dobrega in koristnega in bode enako deloval tudi naprej v blagor okraja brez najmanjšega ozira na nemška obrekovanja. O nemških zavijanjih zadostuj pa kratko zagotovilo, katero imamo iz najkompetentnejšega vira, da celjski okrajni zastop ni utrpel niti krajcarja škode in da je vsa uprava v najboljšem redu. Da nemške živce malo pomirimo, bomo ob priliki pripovedovali, iz katerih zakladov se vzdržuje celjska poulična fakinaža.

(Imenovanja.) Meseca maja so imenovani davčnim pristavom sledeči gg. davčni praktikanti: Josip Tajnik, Anton Jurgl in Ivan Stanič.

(Narodnjake, kateri se želijo naseliti na Spod. Štajarskem v večjih mestih), opozarjamo, na hišo tik mesta, v kateri je nad 30 let gostilna, vrt, kegljišče, zraven blevi in gospodarska poslopja, in katera je naprodaj za ceno 34.000 glđ. Pojasnila daje slovensko obrtno društvo v Celju. Druge slov. časopise prosimo za ponatis.

(Žalec.) Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev se je ustanovilo in začelo svoje delovanje. Za sedaj je sedež društva v Žalcu, kjer je bilo na I. občnem zboru dne 1. junija t. l. tudi voljeno načelstvo in sicer: Načelnikom g. Ivan Kač, obč. tajnik v Žalcu; namestnikom g. Fr. Kovač, okr. tajnik v Velenju; blagajnikom g. And. Perc, obč. tajnik v okol. Celje; namestnikom g. Anton Goršek, obč. tajnik v Gotovljah; tajnikom g. Oroslov Kušec, obč. tajnik v Žalcu; namestnikom g. Mart. Goršek, obč. tajnik v Šoštanju; odbornikom pa: Franc Kajtnar, obč. tajnik v Trbovljah, Vinko Žurman, obč. tajnik okolice Rogatec-Slatina, Damijan Kurent, okr. tajnik v Sevnici. — Društvo sme raztezati svoje delovanje po vseh avstrijskih deželah, zastopanih v državnem zboru, in vseh teh deželah zámorejso pristopiti udje k temu društvu. Ud tega društva zamore postati vsak uslužbenec avtonomnih uradov, vsi predstojniki, uradniki in drugi uslužbenci. Vstopnina znaša enkrat za vselej 2 K, letnina pa 2 K na leto. Podporni ud lahko postane vsak pošten avstrijski državljani in vsaka druga korporacija, ako plača deset kron na leto v blagajno. Društvo ima namen združiti vse avtonomne uslužbence v Avstriji, najprej seve v slovenskih deželah, zboljšati gmetno stanje in zagotoviti njih bodočnost. Ker pa se zamore ta velika naloga le tedaj izvršiti, ako se društva oklenejo vsi oni gospodje, kateri služijo avtonomnim uradom, se s tem prijazno vabijo k vstopu k temu za naš stan prepotrebemu društvu. Oglasi se pošiljajo društvu avtonomnih uradnikov v Žalcu (Štajarsko) in pridene vstopnina in letnina. — Z ozirom na to, da to društvo ni politično nego strogo stanovsko, in z ozirom na to, da se bo društvo potegovalo le za naše stanovske koristi, nam pač ni treba delati za društvo druge reklame, kakor da rečemo: Komur je mar lastna sreča in sreča njegove rodbine, ta bo brez premisleka pristopil k društvu avtonomnih uradnikov.

Ivan Kač.

(Ljudski shod v Šoštanju) dne 5. julija 1903 v hotelu „Avstrija“. Govorili bodo: gg. Anton Korošec, dr. Vladimir Sarnec in Ivan Vošnjak. Slovenci udeležite se tega shoda mno gobrojno. Začetek ob 4. uri popoldne. Po shodu prosta zabava s petjem in tamburanjem.

(Darovi za Slovenjigradec.) Dodatno objavljamo, da sta darovala za pogorelce v Slovenjigradcu g. dr. Gvidon Sarnec 10 kron in g. Martin Ropas 2 kroni. Srčna hvala!

(V Slovenjem gradu) so aretirali nekega Jožefa Robnika, stanujočega v Cerkvinih ulicah št. 2 na katerega leti sum, da je požar, ki je uničil skoraj celo mesto, nalašč povzročil.

(Maribor.) Javna zahvala. Osnovni odbor za veliko narodno svečanost v prosepah prekristne družbe sv. Cirila in Metoda dne 7. junija 1903 v „Narodnem domu“ v Mariboru zahvali se z odličnim spoštovanjem najiskrenejše: 1. vsem plemenitim in veledušnim darovalkam in darovalcem, ki so z obilnimi in zelo izdatnimi darovi omogočili svečanost; 2. vsem požrtvovalnim in neumorno delavnim gospem in gospodičnam, ki so se pri veselici z razprodajo toliko in tako marljivo trudile ter so kot gmetni dobiček pridobile tako veliko vsoto; 3. vsem gospodom pevovodjem in vsem pevskim zborom, pevkam in pevcem za prireditev sijajnega koncerta; 4. vrli podružnici „Slov. plan. društva“ v Rušah za okrašenje drugega nadstropja v „Narodnem domu“; 5. slavnemu načelstvu mariborske „Posojilnice“ za toli prijazno in brezplačno prepustitev vseh prostorov v „Narodnega doma“ v svrhu velike svečanosti. A z vsi pristrčno hvaležnostjo zahvaljujemo se pa tudi slavnemu občinstvu iz Maribora in iz njegove bližnje in daljne okolice za tako ogromno, nepričakovano udeležbo pri svečanosti. Hvala in slava vam vsem! Bila je krasna, divna svečanost; naj ostane vsem v najprijetnejšem spominu! Na veselo svidenje! Osnovni odbor.

(Iz Ljutomer.) Dne 28. in 29. t. m. name-rava tukajšnje nemško pevsko društvo prirediti blagoslovljanje društvene zastave. Izvedeli smo, da se v nemških krogih razširja vest, da name-ravajo Slovenci ob tej priliki udeležnike in zastavo ometati z gnjilimi jajci, vendar pa se noče imenovati vira, od kod ta vest izhaja, iz česar

že sledi, da je ta vest prazna izmišljotina in grdo sumničenje, katero je zrastlo brezdvomno v kaki čedni glavici ljutomerskih nemškutarjev. Ljutomerski Slovenci so toli olikani, da v tem oziru ne bodo na noben način sledili celjskim „Nemcem“, katerim tako „slavo“ rade volje prepuščajo. Pozivamo torej naše slovensko ljudstvo, da to provokatorično slavnost popolnoma ignorira, pač pa pričakujemo na drugi strani tudi od c. kr. okrajnega glavarstva, da bode isto skrbelo za mir in red in tudi za to, da se ljutomerskih Slovencev ne bode na noben način izzivalo, osobito ne z velikonemškimi pri nas neopravičenimi zastavami, s popevanjem protiaustrijskih pesmi in s sirovim in izživajočim obnašanjem, kakor so to storili ob priliki Slomšekove slavnosti in obiska celjskih „Sokolov“ nekateri mlečnozobi hujskači pred Šramlinovo gostilno. Sedaj se nudi vodji c. kr. okrajnega glavarstva najlepša prilika, da pokaže v tem oziru kot c. kr. avstrijski uradnik svojo popolno nepristranost ...!

Društveno gibanje.

(Vabilo) k občnemu zboru narodne čitalnice v Žalcu, kateri se vrši dne 29. junija 1903 popoldne ob 4. uri v dvorani gospe Hausenbichler. Spored: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Predlaganje računov, volitev pregledovalcev istih. 3. Vpisovanje udov. 4. Volitev novega odbora. 5. Sklep o razpustu društva. 6. Eventualni predlogi in nasveti. Opomba: Ako ne pride k prvemu zborovanju ob določeni uri dovoljno število udov, skliče se torej eno uro pozneje, z ravno tem sporedom v ravno tem lokalu drugi občni zbor, pri katerem je vsako število udov sklepčno. Žalec, dne 21. junija 1903. Ivan Kač t. d. načelnik.

(Bralno društvo Frankolovo) priredi v nedeljo, dne 28. t. m. gledališko predstavo z deklamacijo in godbo v šoli. Začetek ob pol 4. uri popoldne.

(Iz Konjic.) V nedeljo, dne 5. julija 1903 priredi „Bralno društvo“ v Konjicah prvo ljudsko veselico s prijaznim sodelovanjem slavne šmarske narodne godbe in društvenega pevskega zbora na dvorišču „Narodnega doma“ v Konjicah s sledečim sporedom: Petje, godba, govori, deklamacije, šaljiva pošta, srečolov in prosta zabava. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 v. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. K mnogobrojni udeležbi vlijudno vabi odbor.

(Slovenjebistriško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek, dne 2. julija t. l. ob 10. uri popoldne v novem šolskem poslopju v Studenicah s sledečim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Predavanje visokorodnega g. šolsk. nadzornika dr. J. Bezjaka „O umetnosti lepega deklamovanja s posebnim ozirom na ljudsko šolo“. 3. Izlet na stari grad. K temu zborovanju se po zadnjem sklepu učiteljskega društva vlijudno vabi tudi celjsko, šmarsko in konjiško učiteljsko društvo. Po zborovanju skupni obed pri g. J. Koršpcu. Kdor se skupnega obeda in obenem tega izleta udeleži, naj blagovoli javiti do 30. junija tamkajšnjemu g. nadučitelju Vobiču. Opozarja se, da se vrši zborovanje tudi ob neugodnem vremenu. Tudi drugi šolski prijatelji dobrodošli. Za izborna zabavo skrbi odbor. Na veselo avidenje!

(Trboveljsko pevsko in tamburaško društvo „Zvon“) priredi v nedeljo, dne 28. t. m. ali v slučaju slabega vremena prihodnjo nedeljo izlet v Hrastnik, kjer bode v narodni gostilni gospoda Ferdo Roš a koncertiralo. Odhod iz Trbovelj od gostilne „Dolničar“ na Vodah je točno ob pol 2. uri popoldne. Začetek koncerta pa ob 3. uri. Vstop prost. — Slavno občinstvo iz Trbovelj, Hrastnika, Dola in okolice najvlijudnje vabimo se tega izleta oziroma koncerta najmnogobrojnejše udeležiti.

(Slovensko pevsko društvo v Ptaju) je razpisalo v novem letu t. l., kakor znano, dve častni nagradi za najboljši moški in mešani zbor. Po tem razpisu došlo je več skladb. Po sodbi ocenjevalcev priznala se je častna nagrada pesmici „Lahko noč“, moški zbor, beseda J. Zupanove, uglašil g. H. O. Vegrinc, kapelnik v Saperjevem. Pesem je imed vseh doposlanih kompo-

zicij najboljša, sama na sebi precej dobra, pohvale vredna, misli so preproste, lepo izražene, ima v sebi nekaj ljubeznjivosti in tudi stavek je precej dober. Vsem drugim gg. sotekmovalcem so se kompozicije vrnila.

(Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah) priredi v nedeljo, dne 5. t. m. veselico s petjem, tamburanjem in tombolo v gostilniških prostorih g. Ant. Korenjak-a. Začetek po večernicah. Čisti dobiček pri veselici se porabi za društveno knjižnico. K obilni udeležbi vlijudno vabi odbor.

(Klad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi svoj III. redni občni zbor v tem tečaju dne 27. t. m. v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnikov hr. dr. „Slovenije“. 3. Odborovo poročilo. 4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer.

Druge slovenske novice.

(Operni pevec Frano Naval-Pogačnik) je gostoval pred kratkim v Wiesbadnu na Nemškem pri slavnostnih predstavah, katerih se je udeležil tudi nemški cesar s cesarico. Naval je dosegel velikanski uspeh. Takoj po predstavi je bil sprejet pri cesarju, ki mu je izrazil svoje občudovanje in priznanje. Prašal ga je tudi po narodnosti in Naval mu je povedal, da je Slovenec. Drugi dan je prišel po cesarjevem naročilu dvorni intendant pl. Hülsen in mu ponudil angažma pri kraljevi operi v Berlinu pod jako sijajnimi pogoji. Naval je sprejel ponudbo in se zavezal za pet let. Odkritosrčno častitamo našemu rojaku na sijajnem uspehu!

(V konkurs) je prišla trgovina z manufakturnim blagom Goričnik & Ledenik v Ljubljani.

(Aretirali) so v Ljubljani nekega 20 letnega Maksa Roethelna iz Velike Nedelje, ki je bil zasledovan radi več tatvin. Zadnji čas je bil Roethel uslužben pri restavraciji Haubenhoferju v Mariboru in je tam ukradel Karolu Piklu kolo vredno 260 K, nekemu Knipiču 28 K in nekemu Takelnu plašč in čevlje. Tudi nekemu Ludoviku Česnovcu v Ptujju je ukradel kolo. Policija je Roethelna izročila sodniji.

(Slepar v vojaški obleki.) Bivši narednik Mihael Emeršič iz Št. Vida pri Ptujju, ki je kakor smo že poročali, izvršil več goljufij po Ljubljani in drugod, je bil pred ljubljanskim sodiščem obsojen na pet tednov ječe.

(Utonil je) v blejskem jezeru dne 21. t. m. neki Gvidon Orlandini, uradnik pri nekem lesnem trgovcu v Mantovi. Šel se je kopat, a prijel ga je krč in se je začel potapljati. Klical je na pomoč, pa ga ni bilo več mogoče rešiti. Truplo utopljenčev so našli.

(Samomor.) V Zgornjem Boštanju pri Kolečju na Dolenjskem se je obesila dne 18. t. m. 74letna vdova Margareta Hutter. Vzrok je baje veliko uboštvo.

(Nesreča na železnici.) Med Nabrežino in Sv. Križem so našli v nedeljo na progi južne železnice truplo nekega delavca. Ne ve se, ali je padel z vlaka, ali pa je sam skočil pod vlak.

(Razpis učiteljske službe.) Na štirirazredni deški ljudski šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri Sv. Jakobu v Trstu se razpisuje služba nadučitelja voditelja s 1400 K letne plače, 240 K stanarine in 400 K funkcijske doklade ter pravico do šestih petletnic po 80 K. K zavarovalnici za slučaj smrti in doživetja plačuje družba dve tretjini, nadučitelj pa eno tretjino zavarovalniškega prispevka. Pravilno opremljene prošnje naj se vlagajo pri podpisnem vodstvu do 15. julija 1903. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 18. junija 1903.

(Mesto ravnatelja) na c. kr. državni gimnaziji v Trstu je razpisano do 15. julija 1903.

(Stališče trišškega namestnika grofa Goessa) je baje zelo omajano. Kakor poročajo nekateri listi namerava vlada imenovati njegovega naslednika višjega vojaškega dostojanstvenika, baje generala barona Alborija. Drugi pa zopet trdijo, da bo Goessov naslednik dvorni svetnik Simonelli ali pa kranjski deželni predsednik baron Hein.

(Velika nesreča) se je zgodila te dni v Trstu. Postavili so oder, da bi popravljali neko

hišo. Oder se je podrl. Ruševine so padle na neko triletno deklico in so jo popolnoma strle, da je ni bilo poznati. Drugo 15letno deklico Olgo Tavčar je zadel kamen na glavo, da je bila tudi takoj mrtva. Težko ranjen je neki petletni deček, lahko ranjenih je pa več oseb. V Trstu se dogajajo take nesreče vsak dan in krivi so temu podjetniki, ki skrbje le za svoj žep in hočejo svoje delo čim prej dovršiti, da bi bil zaslužek večji. Da se na varnost delavcev in občinstva čisto nič ne pazi, je pokazal ta slučaj in še veliko drugih.

(Strašen samomor.) V Trstu se je 17letni delavec A. Češina sedemkrat zabodel z nožem v vrat, prsi in trebuh. Dve rani ste smrtno nevarni.

(Chodounsky o Slovencih.) Dr. Karol Chodounsky, profesor na praškem vseučilišču in znan prijatelj Slovencev, med katerimi se vedno rad mudi, naslikal je kratko v zadnjem Slovan-skem Prehledu današnje stanje Slovencev. Spis je že zato zanimiv, ker pohaja iz peresa tako odličnega moža in nam pove, kako Čehi o nas sodijo. Chodounsky z veseljem priznava, da Slovenci vzlic velikanskim težavam vendarle krepko napredujejo. Seveda razmere, kakršne imamo žal — na Koroškem in tudi na Štajarskem, kjer peščica Nemcev pri volitvah zmaga nad tisoči Slovencev (n. pr. v brežiškem okraju 721 priglasi-šenih Nemcev proti 17.384 Slovencev), so zavednim Čehom, katerim je narodnost nad vse, le težko umevne. — Najveselejši je napredek na Primorskem in Štajarskem. V vseh strokah je videti krepko gibanje. Seveda še mnogo, mnogo potrebujemo, v prvi vrsti raznih šol, ne le srednjih temuč tudi ljudskih. Resnici na ljubo pa moramo vzeti štajarsko učiteljstvo v obrambo proti očitaniu, da je večinoma protinarodno. Če bi tudi bilo res, da jih 80 (?) jemlje podporo nemške „Sudmarke“, je vendar ogromna večina spodnještajarskega slovenskega učiteljstva narodna in značajna. — S posebno hvalo omenja Chodounsky velik pomen celjskih denarnih zavodov, „Merkurja“, „Lastnega doma“ in organizovanega delavstva. Da na Kranjskem ni vse tako, ne mora uiti nobenemu bistremu opazovalcu. Na ves mnogo obetajoči razvitek je legla v zadnjih letih težka mora političnega boja. Politične stranke so končno povsod in ne smatramo jih za nobeno nearečo — dokler notranji boj ne veže vseh narodnih sil. Toda slovenske misli so danes izključno zavzete z bojem klerikalne in liberalne stranke, z brezkončnim bojem, ki ne prizanaša nobeni instituciji in ki vse potlačuje, kar leži zunaj boja. Listi se pečajo edino le s tem bojem. Narodno-gospodarski zavodi se uničujejo ali pospešujejo po tem, kake politične barve so njih predstavitelji, in se tudi zlorablajo za politični boj, ki je absorbiral vse zanimanje, čutenje in mišljenje.... Kranjci v tem strastnem boju ne vidijo obupne borbe sorojakov na Koroškem, Primorskem, Štajarskem in v Gorici.... Pri današnjem stanju je konec tega boja, žal, nedogleden — in težko da smo slabi proroki, če trdimo, da zboljšanja smemo pričakovati od nove generacije. Naša srčna želja je, da bi se Chodounsky v tem motil. Če natančno opazujemo najnovejše dogodke, kjer skupni interesi vedno bolj stopajo v ospredje, se li nam ne zdi, če smo dovolj optimisti, da tuptam iz te teme skoči kakšna iskra, ki se bo zažarela v mogočen plamen?!

Dopisi.

(Z Smartna ob Dreti.) Dne 18. junija t. i. je počela voziti redna vsakdanja vozna pošta po zadreški dolini iz Gornjegagrade v Mozirje in od tu na Pako, ki ima zvezo s tretjim vpeljanim savinskim vlakom. Poštni voz, ki se je ustavil pred c. kr. pošto v Šmartnem, so deloma okinčali že Bočani, a popolnile vrle Šmarčanke. Veselega pokanja z možnarji, kojega so preskrbeli domači fantje, ni bilo ne konca ne kraja. Domači možki so si prizadevali, da je bila vsaka hiša odičena s slovensko trobojnico. Vsa vas se je zdela nekako praznična. Veselje je bilo popolnoma opravičeno, kajti dosti Drete je steklo v Savino predno se je uresničila tako težko pričakovana vpeljava. Pomisliti je, da je bila zadreška dolina do zadnjega časa popolnoma osamljena

in svetu le malo znana. Ceste ni bilo prave, kar jo je pa bilo, je bila taka, da se je le z največjo težavo moglo voziti po nji. V zadnjih letih pa se je po vplivu prizadetih občin in vplivnih mož veliko storilo v zboljšanje razmer v tem oziru. Tako je bila sprejeta zadreška cesta v področje gornjegagrskega okrajnega zvezo, odprl se je za promet novi most pri Vrbovcu ter podaljšala cesta ob Dreti do gornje-savinske ceste. Na ta način je postala zveza iz Gornjegagrade v Mozirje po zadreški dolini ugodnejša in veliko krajša, nego po savinski dolini. Sedaj pa se je dosegla še vozna pošta.

Vse to skupno doseženo je v veliko korist zadreškemu prebivalstvu, kajti naša zadreška dolina dobi z vsem tem povoljno zvezo z vnanjim svetom, kar ji bode gotovo v procvit in napredek. Izpolnilo se je vendar po dolgem času to, po čemur je zadreško prebivalstvo toliko let zaman hrepenelo.

Le še nekaj nas boli in eno željo bi imeli Šmarčani. Poštni pečat c. kr. pošte v Šmartnem ima le samo nemški napis: „St. Martin b. Oberburg“. To pa povzroča dvojno neugodnost. Prvič se nas Slovence prezira kakor po navadi, drugič nemški napis: „Šmartno pri Gornjemgradu“ je napačen tudi zato, ker ne pridejo poštna pošiljstva naravnost, ampak prej v Gornjigrad po savinski dolini in po isti poti nazaj v Mozirje in še le drugi dan potem od tam v Šmartno. Zato smo sklenili Šmarčani, da se odpravi ta neugodnost ter naprosi c. kr. pošto ravnatelstvo za premenitev imena na poštnem pečatu. Glasilo bi se: „Šmartno ob Dreti“ in to tudi s slovenskim napisom.

Da bode slavno županstvo v Bočni to stvar podpiralo po svoji moči, a ne prošnje sprejelo morda hladnokrvno, ali jo celo položilo med akte v večni počitek, se priporočamo najtopleje v kar nam pomori slovenska zavednost in Bog.

(Z Ormoža.) Ormoški okrajni zastop. Dne 4. junija 1903 vrtil se je prvi redni občni zbor novoizvoljenega okrajnega zastopa ormoškega v tekočem letu.

Načelnik dr. Omulec otvori sejo, pozdravi vse navzoče ter predstavi vladnega poverjenika, okrajnega glavarja gosp. pl. Unterrainerja.

Po izvolitvi g. Jakoba Zdravca iz Središča zapisnikarjem razvija g. načelnik svoj program za bodočo poslovno delo ter posebno poudarja, da bodi, kakor v pretekli poslovni dobi, tako tudi v bodoči glavna naloga novega okrajnega zastopa, da povzdigne v okraju kmetijstvo v vseh panogah ter da skrbi za kulturni razvoj ormoškega okraja.

Načelnik omenja, da so glavni pripomoček za povzdigo kmetijstva dobre ceste v okraju in da bode tedaj skrb novega okrajnega zastopa, da zgradi nove okrajne ceste, kjer so iste potrebne in da popravi stare ceste, kjer so iste že slabe. Nadaje poroča o zgradbi nove okrajne ceste od Vitana k Sv. Bolfenku ter omenja, da se je prva sekcija že lanske leto in da se bode zadnja sekcija že letos tekom par mesecev zgotovila.

Ta cesta, ki se gradi pod nadzorstvom okrajnega zastopnika g. Franca Zabavnika je za izvoz vinskih pridelkov iz župnije Sv. Bolfenka jako potrebna in se bode z zgradbo te ceste že dolgoletni želji tamšnjih prebivalcev ustreglo.

Cela zgradba bo lična in tehnično pravilno izpeljana ter si bode okrajni zastop z zgradbo te ceste gotovo veliko zaslug stekel.

Nadalje poroča g. načelnik o projektirani okrajni cesti skozi veličansko grabo, ki bo imela zvezati Ormož z Ljutomerom na najkrajši poti. Omenja, da so dotični črteži že pri deželnem stavbinskem uradu v delu in da se bode ta zgradba gotovo že v prihodnjem letu začela.

Isti poroča nadalje o prestavljanju mosta v takozvanem „Čukadoli“ na okrajni cesti Ormož-Koračici, katero delo je nujno potrebno ter bode okraj stalo približno 1200 K. Poroča nadalje, da je okraj v svrhu povzdige govedoreje nakupil pred 14 dnevi štiri plemenake bika pinogavškega plemena ter oddal iste štirim občinam proti povrnitvi ene četrtinke vseh stroškov in da bode v prihodnjih letih nakupil še več bikov tega plemena za občine, kjer je še živinoreja slabo razvita.

Končno poroča, da je okrajni odbor nakupil lanske leto deset, letošnje leto pet plemenitih merjascev takozvanega angleškega "Yorkshire" plemena, ter oddal iste brezplačno svinjerejem, da povzdigne na ta način svinje-rejo v ormoškem okraju.

Zastran okrajnih računov za leto 1902 poroča g. Kočevar v imenu izvoljenih računopregledovalcev, da so račune v redu našli.

Isti izkazuje prejemkov 59.791 K 57 v, izdatkov 57.011 K 52 v, tedaj blagajne k. l. 1902 2779 K 05 v.

Račun okrajnega ubožnega zaklada pa izkazuje izdatkov 866 K 86 v, prejemkov 18 K 52 v, torej primanjkljaja 850 K 34 v, kateri se je pokrili iz okrajne blagajne.

Končno se sklene z večino glasov prispevati k stroškom za uravnavo Drave od Ormoža do Središča za 10%, za dobo štirih let.

Ker se ni staval nikak drugi predlog, zaključil je načelnik sejo ter se zahvalil c. kr. okrajnemu glavarju kakor tudi okrajnim zastopnikom za njihovo udeležitev.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Seja državnega zbora v torek je bila gotovo ena izmed najkarakterističnejših, kolikor jih je bilo v letošnjem zasedanju. Čehi so pričeli s tehnično obstrukcijo. Svojih najnujnih predlogov niso umaknili, temveč so vložili še zraven nebroj interpelacij in takoj ob začetku seje zahtevali, da se vse vloge prečitajo. Pet vsenemških poslancev se je prijavilo za besedo k zavrnitvi Steinovega nujnega predloga. Od 9. ure zjutraj so zapisnikarji čitali vložene interpelacije. To čitanje je trajalo do 3. ure popoldne. Nato se oglašali za besedo poslanec Tollinger in med silnim vriščem vsenemšev predlagal, da se seja zaključi. Predlog je bil z veliko večino sprejet. Predsednik je nato povabil poslance k prihodnji seji, ki je bila v sredo. Na dnevnem redu so bile volitve v delegacijo. Izmed interpelacij naj omenimo interpelacijo barona Schwéglarja zaradi dogodkov v Ljubljani po protimadžaronskem ahodu in ob časn turnareke slavnosti. Dolgotvezna interpelacija ponavlja vse nemške laži, kakor jih je bilo čitati svoj čas po nemških časnikih, in zaključuje: 1. Ali so vladi znani ti dogodki in kaj hoče ukreniti, da naredi konec nevarnim razmeram in da bodo Nemci imeli popolno varnost življenja in imetja. 2. Ali hoče vlada potrebno ukreniti, da se ne bo ljubljanskim Nemcem samo dovolilo razobešanje nacionalnih zastav, temveč se jim zagotovilo potrebno varstvo. To interpelacijo je vložil bar. Schwéglar, častni meščan ljubljanski, vzlic temu, da je celo sodnijska preiskava dognala, da je večina v interpelaciji omenjenih dejanj zlaganih. Ljubljana je lahko ponosna na svojega častnega meščana. — V seji, ki se je vršila v sredo zvečer, so se vršile volitve v delegacijo. Izmed štajarskih poslancev sta bila izvoljena delegatom poslanca Hanisch, Stürgh, namestnikom Derechat; za Koroško delegatom Dobernig, namestnikom Tachar; za Kranjsko delegatom Šusteršič, namestnikom Žitnik; za Istro Bennati delegatom, Bartoli namestnikom; za Goriško delegatom Verzeznassi, namestnikom Antonelli; za Trst Mezzorana, namestnikom Acquaroli. Celokupni slovenski narod ima torej enega samega zastopnika v delegaciji. Med sejo je naznanil poslanec Vencajz, da odloži svoj mandat. To je bila menda zadnja seja državnega zbora. Državni proračun se bo dobil s § 14. Nagodba z Ogrsko bo prišla na vrsto šele v jesenskem zasedanju. Vlada seveda želi, da bi se tozadevni odsek izjavil za permanentnost, da bi čim prej dovršil svoje delo, toda ta želja se ji bo najbrž izjalovila.

(Shod zastopnikov avstrijskih mest) zboruje sedaj na Dunaju. Izmed slovenskih mest je menda zastopana samo Ljubljana po županu Hribarju. Predsednikom shoda je bil izvoljen lvoški župan Malachowski in solnograški župan Berger, podpredsednikom pa graški župan Graf in brnaki Wieser.

(Ogrska) Khuen Hedervary, dosedanji hrvatski tiran, je bodoči mož na Ogrskem Cesar mu je poveril sestavo novega ministristva in ban se trudi na vse kriplje, da bi si zagotovil večino v ogrskem državnem zboru. Dosedanja vladina

stranka mu je takoj podala svoja roke, opozicija pa se ni dala tako hitro vjeti. Pod pogoji, da se vojaški predlogi umakneta z dnevnega reda, se je dala opozicija odvrniti od obstrukcije. Ban je sicer zahteval povišanje števila novincev (6000 mož) za nove baterije, ali opozicija ni odnehala, torej je moral tudi to opustiti. Zbornica bo dovolila štirimesečni proračunski provizorij in do sedanje število novincev. Poslovnik državne zbornice se ne poostri. Kakor je videti, je morala vlada odnehati pred opozicijo. Posebno hudo pa zadene odstranitev vojaških predlog z dnevnega reda dolgoletnega domobranskega ministra Fejervaryja, ki najbrž ne vstopi v novo ministristvo. Tudi skupni vojni minister Pittreich je baje vsled tega podal ostavko, katere pa cesar ni sprejel. Hedervaryju naj se le kmalu posreči sestava novega ministristva, kajti potem so ga naši bratje Hrvati rešeni.

(Dogodki na Hrvatskem.) V Zagrebu so se demonstracije zopet ponovile. Prometno zgradbo državne železnice, na kateri se še vedno blesti protipostavni madžarski napis, so napadli z dinamitom, ki je storil precej škode. Mestni odbornik, opozicionalec Gašparović, je šel k zagrebškemu načelniku Mošinskemu in ga prosil, da poskrbi, da se odpravi ta protizakoniti napis, kar je Mošinski obljubil. Demonstrantje so razbili madžaronu Kovačeviću vsa okna. Prava revolucija je nastala po celem Zagorju, posebno v varaždinski okolici, kjer se je vzdignil ves narod, kakor poročajo do 35.000 ljudi. Več tisoč broječa množica je z orožjem v roki napadla od vseh strani mesto Ludbreg in razrušila hranilnico, občinsko hišo in državno okrožno oblast. Naval se je zgodil v noči od nedelje na ponedeljek. Kmetje vsi z maskiranimi obrazi, so potrgali brzojavne žice in zaprli vsa pota v mesto. Hranilnico so razrušili z dinamitom. Vse spise in knjige so požgali, blagajne pa se niso dotaknili. Šele ko je bilo delo dovršeno so prišli vojaki iz Varaždina. Boj je trajal do ranega jutra. Vojaštvo ni moglo bogve kaj proti silni množici. V torek je bila razglašena na ludbreškem okraju nagla sodba. Uradno se poroča, da je 16 madžaronskih hiš do temelja razrušenih. Mrtvih je bilo pri napadih šest oseb. Hrvatski sabor brez opozicijskih poslancev je sprejel proračun brez razprave in nov zakon, po katerem o tiskovnih stvarih ne sodijo več porotniki temuč navadno sodišče. Iz tega sklepa je razvidno, kako delajo madžaroni na to, da bi onemogočili opozicijsko delovanje. Ko je bil zakon sprejet, je naznanil podban Krajčović, da je sabor odgojen. Veliko veselje vlada na Hrvatskem, da bo končno tiran Hedervary le zapustil deželo. Njegovim naslednikom imenujejo breznosega madžarskega grofa Štáfana Erdődija, drugi pa grofa Pejačevića. Hedervary seveda misli, da bo ostal pravzaprav on sam kot ministriki predsednik pravi ban hrvatski, ban pa naj bi bil le slavnat mož. V tem slučaju se je pač treba bati, da bi se dogodile potem na Hrvatskem stvari, ki bi bile v primeri z dosedanjimi dogodki kakor noč in dan. Potem se pač Hrvatska vzdigne do zadnjega moža. Da bi le že vendar enkrat na Dunaju izprevideli, da se je z ognjem nevarno igrati.

(Srbija.) Novi kralj Peter I. je došel v svojo prestolnico. Na celem potu po Švici ga je ljudstvo navdušeno pozdravljalo. Na Dunaju ga je pričakala okrog 1000 ljudi broječa množica Srbov, Hrvatov in Slovencev. Pozdravil ga je begradeški župan Staminković, in v imenu mladine medicinec Radinković. Množica je obkolila kralja in navdušeno pela srbsko himno "Onamo, onamo" in hrvatsko "Lijepa naša domovino". Nekdo je nato dvignil h kraljevemu vozu majhno dekletce, ki je molilo kralju šopek ovetlic. Kralj je vzel ovetke, objel otroka in ga poljubil. Med gromovitimi ovacijami se je odpeljal iz Dunaja. Pri vzprejemu v Beleggradu sta bila navzoča samo zastopnika Avstrije in Rusije. Med narodom vlada velikansko navdušenje. Povsod prireajo kralju najveličastnejše ovacije. Na pozdrav ministrskega predsednika Avakumovića je odgovoril kralj, da je zanj prihod na srbska tla res slovesen trenutek, kajti celih 45 let mu je bilo zabranjeno bivanje v domovini. Ministristvo je podalo ostavko in predložilo kralju poročilo o umoru, v katerem pravi, da častniki prvotno

niso nameravali umoriti kralja in kraljice, ampak samo prisiliti k odpovedi. Šele ko je adjutant Petrovič častnike vodil dve uri napačno po konaku in njegov spremljevalec streljal nanje, so se razjezili in umorili kralja in kraljico. Častno stražo pred kraljevim dvorom ima 6. pešpolk. Včeraj je kralj prisegel in takoj nato so bile obveščene vse velevlasti, da je zasedel srbski prestol kralj Peter I. Upa se, da bodo velevlasti, ki so odpoklicale svoje zastopnike, valedtega zopet obnovile diplomatske zveze s Srbijo.

(Iz Carigrada) poročajo nemakim listom o skrivnostnih dogodkih v sultanovi palači. Po noči so nesli iz palače štirideset nstrljenih oseb. Kaj se je zgodilo, ne ve nihče. Belgrajski listi so pa prinesli v posebnih izdajah vest, da namerava sultan odstopiti, ker se boji nezadovoljne in nezanesljive albanske straže. Morda bo v Carigradu kaj takega, kakor je bilo pred kratkim v Belgradu.

Potrjim srcem naznanjava, da je najina iskreno ljubljena hčerka

ALMA

danes ob 7. uri zjutraj po kratki boleti v nežni dobi 6 mesecev preminola.

Pogreb se vrši, v soboto, dne 27. t. m., ob 5. uri popoldne na hiše št. 11 v Novih ulicah na okoliško pokopališče.

V Celju, dne 26. junija 1903.

(280) Matija in Ida Benčan.

Oglas.

Dne 26. julija 1902 je našel kočar in krojač Franc Cmok iz Podgrada pri Sv. Juriju ob južni žel. na cesti med Štorami in Teharji usnjeno denarnico z večjim zneskom denarja.

Komur je o tej izgubi kaj znanega, naj to javi nemudoma podpisnemu sodišču. C. kr. okrožno sodišče v Celju, odd. IX., dne 23. junija 1903.

Oklic.

S tem se sodno razglašja, da je Antonija Straže, posestnica v Razborju po dr. Josip Vrečkotu, odvetniku v Celju, svojemu možu Jožefu Stražetu, posestniku v Razborju, dne 20. junija 1903 odpovedala njemu po postavi pristoječo pravico zastopanja svoje žene in pravico do upravljanja njenega premoženja.

C. kr. okrajno sodišče v Celju, odd. IV., dne 20. junija 1903.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laško

naznanja slavnemu občinstvu, da je dne 25. t. m. otvorila v svojih prostorih v Celju v Rotovški ulici

prodajo piva v steklenicah

na drobno. Prodajalna je odprta od 7. ure zjutraj do 8. ure zvečer. Med tem časom se lahko naznanijo ob enem vsa naročila, vprašanja in pripombe glede celjake naloga.

(269) **Cena vžigalic:** 13-1

1. orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48 —
franko Ljubljana, 2% popusta.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Iv. Perdanu v Ljubljani

**MAL POLOZI DAR
DOMU NA ALTAR!**
Te vžigalice
so v prid družbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.

1. orig. zaboj s 500 zavitki (Flaming) K 52 —
franko Ljubljana, 2% popusta.

Iv. Perdan, Ljubljana.

Komij

(novinec) z ugodnimi spricvali se sprejme
(275) takoj v trgovino mešanega blaga. 2-1
JOSIP VREČKO, BIZELJSKO.

NAZNANILO!

Podpisana s tem slavnemu p. n. občinstvu
in gospodom popotnikom najljubše naznanja,
da je s 1. junijem t. l. prevzela znani

hotel „k jagnjetu“

v ZAGREBU, na vogalu Nikoličeve in Gajeve
ulice, ki je popolnoma prenovljen ter ima sobe z
najprimernejšim komfortom.

Za dosedanje naklonjenost in obisk v hotelu
„Liebald“ se lepo zahvaljujem in obenem obljub-
ljam, v sedanjem hotelu z izvrstno kuhinjo, naj-
boljšim vinom ter budjeviškim pivom po zmerni
ceni in najtočnejši postrežbi cenjenim gostom
ustrezati.

Z velespoštovanjem udana

Doljan

prej hotel „Liebald“.

(264) 5-2

(265) 3-2

Naprodaj je

lepa hiša na Spodnjem Štajarskem,
ob glavni cesti, blizu župne cerkve
s trgovino mešanega blaga
in vso trgovsko opremo po jako
ugodnim pogojem za 1200 gld. Na-
slov pove upravnistvo „Domovine“.

Posestvo v Savinjski dolini.

Ker se nameravam preseliti v drug kraj,
prodam svoje posestvo v
enem najlepših krajev Savinjske doline. Posestvo
obstoji iz več mladih hmeljnikov, vinograda,
sadovnikov, njiv, travnikov in malega parka.
Velika hiša s krasnimi stanovanji, najlepšim
razgledom po Savinjski dolini in z veliko, cvetočo
trgovino s 60 000—70 000 kron letnega prometa.
Poleg so gospodarska poslopja, vsa v najboljšem
stanu. Natančni pogoji pisмено. Naslov pod šifro
„E. M. O.“, poste restante Celje. (257) 3-2

V pivovarni ŽALEC

(266) dobijo se vsaki dan 2-2

sveži treberji

Izplačujoče se postransko opravilo
brez posebnega truda in izgube časa
najdejo spoštovane osebe vsakega stanu
in povsod s prevzetjem zastopa avstrij-
ske družbe prve vrste, ki sprejema
„zavarovanja proti požaru, steklu, proti
škodi pri prevažanju, proti tatvini po
vzroku in življenju“. — Ponudbe pod
„1798“, Gradec, poste restante.

!! POZOR !!

Vsem, kateri boleajo na želodcu
in težki prebavi

daje gotovo pomoč in povzrača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor:
slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica,
omotica, glavobol, krčid. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim
bolezni, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi.

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gljive, a s tem, da
povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepitju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrošili
za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelejočih, povsem neškodljivih rastlin-
skih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive
osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in
odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovijo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Lekarna k „črnem
orlu“, K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko
esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra,
je ne vzemi, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (263) 2

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste

Velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 94

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo.

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, arpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsakega drugega blaga za stavbo, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, traja za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelavo, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žilindra, najboljša umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem
Varaždinske toplice
 ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu I. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelce, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepnem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični boleznih, mehurnemu katarju, kovinski dyakrasiji, kakor zastrupljenju s svincem in živim srebrom itd. itd., pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri želodčnih bolečinah, haimorrhoidih itd. itd.

**** Električna. **** Masaža. ****

Zdravilišče z vsem komfortom, vodovodom, pripravi za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo leto, odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsejni nasadi, lepi izleti. Stalna topla godba, obstoječa iz članov zagrebških kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varaždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se v ljudno prosijo, da se dotične naroči naprej pri upravi toplice.

Zdravniške podatke daje toplaški zdranik dr. A. Longhino.

Prospekte in brošure razpošilja gratis in franco
 (179) 12-9 uprava toplice.

Naprodaj je

zemljišče, obstoječe iz travnika in njive v obsegu dveh oralov. Proda se tudi razkosano za stavbinske prostore. — Več se izve pri gospej **Antoniji Altziebler** v Gaberjih.
 (277) 3-1

Trgovina mešanega blaga

večjem kraju na deželi se pod ugodnimi pogoji proda ali pa v najem da. Ponudbe na upravn. ništvo lista „Domovina“ pod naslovom „HERMES“.

Vožne karte in tovarni listi v AMERIKO

Kraj belgijski poštni parnik.

[Red]Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.
 Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
 Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
 Wienergürtel 20 ali pa
 Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

(262) 3-2

Spretnega

trgovskega pomočnika

išče trgovina z mešanim blagom „Franca Ks. Aumann sin“ v Krškem.

Ciril-Methodove biškote

zahtevajte slovenski rodoljubi v vsaki prodajalni in pekarni. Ti biškoti so najboljši. Naročila sprejema družbin založnik

S. H. Škerl, Sv. Ivan pri Trstu.

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =

KONRAD SKAZA

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje

svetnikov, altarjev in vseh v to stroko spadajočih del.

Za vsa naročila originalne fotografije mojih del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-6

Za vsako slovensko naročilo od 100 K umetno rezljano razpelo zastoj.

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Cena zavoju 50 vinarjev.
 vsebina 500 gramov.

Kathreiner
 Sel. Kneipp
 Kneippova sladna kava
 v polnih zrnih
 Kathreinerjeve tovarne za
 Monakovo.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nede-sežen uničevalec mrčesa.
 Kupi samo v steklenicah.

Čelje: Traun in Stiger
 Franz Pezlik
 Alojzij Walland
 Viktor Wegg
 Milan Hofbauer
 Jos. Polasetz
 Josip Matič
 Franz Zangger
 Anton Kolano
 Oto Schwarzl
 Ferd. Jakowitsch

Čelje: Ivan Slavnikar
 M. Ranscher
 Josip Sima
 Anton Topolak
 W. Wratshko
 Anton Jagan
 Dobron: Jos. Nikoček
 Bratislava: Ant. Plankan
 Josip Paner
 Gomilsko: L. Ivdorick
 Fran Cakala

Brastnik: Alojzij Buserheim
 Konstanca družbo
 Josip Wank
 Ljubno: Fr. X. Petek
 Janes Filipič
 Sevnica: Anton Verbič
 S. P. Schalk
 Ljubovik Smola
 Trg Lamberk: Franc Zepandić
 Konjice: Fr. Kupnik

Laško: Andrej Riehscher
 Karl Herrmann
 Planina: Lad. Sch. scho-ko
 F. Wamb reichsammes
 Gornji grad: Jakob Bolle
 Franc Scherb
 Feod. Ivanec
 A. F. Krausdorfer
 Anton Schwaib
 Karol Sima
 Mozirje: Leopold Vuklić

Preibova: Marija Hoppman
 And. Seppman
 Brežice: Franz Malthe
 Franz Varico
 Janes Peteril
 Urdel & Lipej
 Albert Gries
 Jakob & Marija Janič
 Franz Kuria
 St. Jurij: Karl Tschler
 Volante: Karl Tschler
 Josef Weli

Trbovlje: Konstanca družbo
 Anton Rantner
 Jos. Hahner
 Janes Müller sen.
 Jan. Hahner
 Franz Dolman
 Ivan Novak
 Anton Jaklin
 Velenje: Ulrich Lager
 Vojnik: Fr. Zotti

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo **bogato zalogo** izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi **športne suknje**, **površnike** in **haveloke** po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga. Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

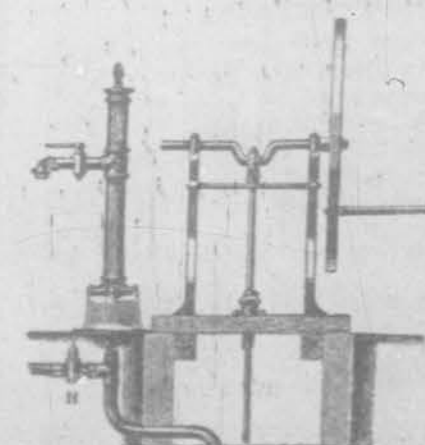

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, žabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo. Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavbni in umetni ključalničar
CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — — — štedilnike, vodovode, — — — — — vodnjake i. t. d. Vedno v zalogi **strelne priprave zoper točo.**

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.
Tovarna za sodovico
v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.
Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju. Pri dobrem pastirju.
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.
Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER
Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd. Prevzamem vsa stavbena in pohištevna pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju
se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR
glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.
Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavbni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje **stavbna in umetna** ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za **pokrivanje stavb.**

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Slamnike

najnovejša in najmodernejša — — — — — kakor tudi solnčnike, dežnike, palice, — — — — — rokavice in nogavice — — — — — priporoča

Peter Kostič

Glavni trg št. 2, CELJE, Glavni trg št. 2
Štajarsko.

Za poštna naročila zadostuje pri slamnikih naznaniti velikost v centimetrih, barvo in ceno.

Postrežba hitra in točna!

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobice, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privačnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

St. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovec s specerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deljivo seme, malisno šupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavbni in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo dobro vpeljano gostilno. Mrzla in topla kuhinja • • • • • vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovec s specerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu) priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9.

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvišje priporočam. Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.